

GOŃCZY ISTRYJSKI SZORSTKOWŁOSY

(Istarski Ostrodlaki Gonič)

Pochodzenie: dawna Jugosławia.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 15.01.1973

Użytkowość: Doskonały pies gończy na zające i lisy, ale także znakomity posokowiec.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.2. Średnie psy gończe.
Podlega próbom pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies mocnej budowy, krzepki, o mocnym kośćcu. Głowa wydłużona, z gęstymi brwiami. Umaszczenie śnieżnobiałe z żółto-pomarańczowymi znaczeniami. Włos długi i sterczący. Ogon silny, szablasto wygięty. Głos dźwięczny, średnio ostry, często niski. Pies sprawia wrażenie poważne i ponure, czasami nawet posępne.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość ciała musi być o 10 % większa od wysokości w kłębie.

GŁOWA:

Harmonizująca z tułowiem. Długość 20 do 24 cm, niezbyt lekka, mózgowczaszka lekko wysklepiona. Śluzówki czarne.

Mózgowczaszka:

Czaszka: guz potyliczny dobrze zaznaczony, bruzda czołowa wyraźna, pokryta długimi i kosmatymi włosami, czoło dość szerokie, zwiężające się ku oczom.

Stop słabo zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Kufa mocna, prostokątna, grzbiet nosa szeroki; pokryta gęstymi włosami.

Nos szeroki, z dobrze rozwiniętymi nozdrzami, czarny.

Wargi dobrze przylegające, niezbyt grube.

Szczęki/uzębienie: zęby mocne, zgryz nożycowy, uzębienie kompletne.

Oczy ciemne, duże lecz niewyłupiaste, spojrzenie ponure. Nad oczami występują długie, krzaczaste i grube brwi.

Uszy niezbyt grube, raczej delikatne, pokryte krótkim włosem, osadzone niedaleko oczu, nie za wysoko. Dostatecznie długie, rozszerzające się do środka, zaokrąglone na końcach, przylegające do policzków. Jeśli wyciągnięte w kierunku nosa sięgają aż po jego wierzchołek

są bardzo długie, jeśli sięgają kłów są długie, jeśli zaś sięgają do łuków brwiowych są półdługie (średniej długości).

SZYJA:

Długości od 12 do 15 cm, pokryta dobrze przylegającą skórą, bez podgardla.

TUŁÓW:

Linia grzbietu lekko opadająca w kierunku zadu.

Grzbiet prosty i szeroki, długości proporcjonalnej do wysokości w kłębie, część lędźwiowa krótka, muskularna, zaokrąglona na bokach.

Kłęb lekko zaznaczony.

Klatka piersiowa szeroka, głęboka, sięga nie niżej niż do łokci, obwód klatki piersiowej jest zazwyczaj o 12 do 15 cm większy od wysokości w kłębie. Żebra wysklepione. Rękojeść mostka ledwo widoczna, przedpiersie zaokrąglone.

Zad szeroki, zwłaszcza u suk, lekko opadający, z widocznymi guzami biodrowymi.

Brzuch i boki: linia brzucha stopniowo wstępująca, brzuch lekko podkaszany, boki mało widoczne, ale ogólnie brzuch nie może być charci.

OGON:

Osadzony niezbyt wysoko, mocniejszy u nasady, zwężający się ku końcowi, noszony nisko, lekko wygięty ku górze, sięgający do stawu skokowego lub nieco dłuższy.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki skośne, długie, muskularne, dobrze związane z klatką piersiową.

Kąt łopatkowo-ramienny 90°.

Przedramię proste i muskularne.

Łokcie nie odstające.

Śródrezcze krótkie, prawie pionowe, czasami nachylone pod kątem min. 10° (od pionu).

Nadgarstki mało widoczne.

Łapy kocie, wąskie, palce zwarte, opuszki dobrze rozwinięte i wytrzymałe, pazury mocne.

Kończyny tylne:

Udo krótkie, szerokie i muskularne.

Podudzie bardzo długie, skośne i umięśnione.

Staw skokowy mocny, szeroki.

Śródstopie krótkie, pionowe. „Wilcze pazury” jeśli występują, muszą być usunięte.

Łapy podobne jak przednie, jednakże trochę dłuższe.

RUCH:

Chody bardzo elastyczne i żywe.

SKÓRA:

Elastyczna, napięta, nie tworzy fałd, ciemnoróżowa.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: włos okrywowy sztywny, twardy, długości 5 do 10 cm, bez połysku, nastroszony, nigdy wełnisty ani falisty. Podszerstek gęsty i krótki. Sierść nie może być gładka, przylegająca do skóry, wręcz przeciwnie musi być sztywna i nastroszona. Nie może być również skłębiona lub sfilcowana. Długość włosa zróżnicowana jest na poszczególnych partiach ciała.

Umaszczenie: podstawowy kolor to śnieżnobiały. Uszy pomarańczowe. Kolor pomarańczowy przechodzi od uszu pokrywając skronie, aż po obwódki oczu, tworząc piękną, charakterystyczną maskę. Na czole występuje mniejsza lub większa pomarańczowa gwiazdka. Na tułowiu, a najczęściej w okolicy nasady ogona występują mniejsze lub większe, żółto-pomarańczowe łaty. Nie mogą być one jednak na tyle liczne by tłumić kolor podstawowy. Kolor łat musi być wyraźny, nie może być zbyt jasny lub zbyt ciemny (kasztanowy). Umaszczenie tricolor jest niedopuszczalne, nawet jeśli występują pojedyncze włosy w innym kolorze. Dopuszczalne jest umaszczenie całkowicie białe, bez żadnych łat.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: od 44 do 56 cm.

Pożądana wysokość dla psów 50 cm, dla suk 48 cm.

Waga optymalna około 18 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- częściowy brak pigmentacji nosa, warg i powiek,
- grzbiet karpinowaty lub łękowaty,
- zad zbyt spadzisty,
- brzuch podkasany lub beczkowaty.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- zbyt mała lub zbyt duża wysokość w kłębie,
- dysproporcje między wysokością w kłębie a długością tułowia,
- krótka, spiczasta lub zbyt mocna kufa,
- krótka głowa,
- przodozgrzyz, tyłozgrzyz lub zgryz przemienny,
- różnobarwne oczy,
- brak pigmentacji warg i powiek,
- zbyt wysoko osadzone uszy,
- wykrzywione przedramię,
- odstające łokcie,
- długi włos,
- inne kolory łat niż żółto-pomarańczowe,
- zniekształcony ogon, skręcony na bok, spiralny lub szczątkowy (skrócony)

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.